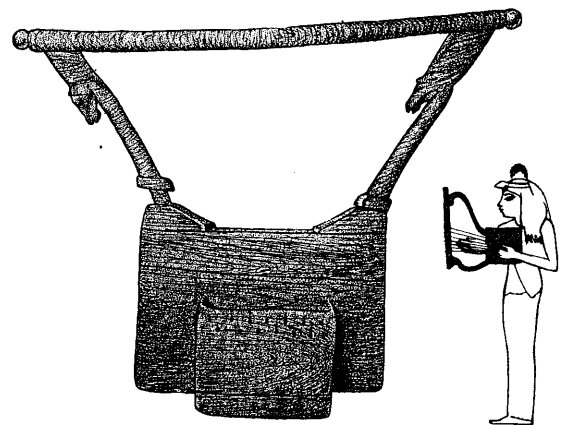
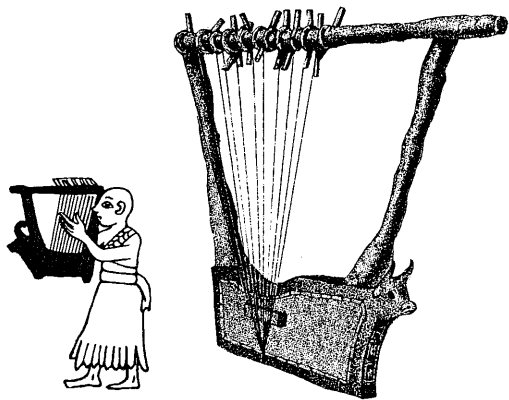

ز

ذاکری، بهناز (Behnáz Zakeri) : بهناز ذاکری در سال ۱۳۲۹ خورشیدی در تهران بدنیا آمد. او پس از پایان دوره تحصیلات ابتدائی به هنرستان موسیقی ملی رفت و به فراگیری و نواختن سازهای: سنتور، قیچک، پیانو و تنبک پرداخت. ساز تخصصی این هنرمند؛ سنتور می باشد که ابتداء آن را نزد ارفع اطرائی و سپس فرامرز پایور فراگرفت. بهناز ذاکری، ضرب را نزد استاد محمد اسماعیلی آموخت. پس از اتمام تحصیل در هنرستان موسیقی ملی، به دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران رفت و ردیف های موسیقی ایران را فرا گرفت.

ذاکری، محمد حسین (Mohammad Hoseyn Zakeri) : از صدابرداران باتجربه و فعال در تهران.

ذبیح (Zabih) : خواننده کم کار ساکن کالیفرنیا که از او همراه با فائزه، عطا و کامران آلبومی بنام "دلباختگان"، تولید پارس ویدئو، در دسترس می باشد.

ذبیحی، سید جواد (Seyyed Javād Zabihi) : خواننده ترانه های مذهبی و مناجات در پیش از انقلاب ۱۳۵۷.

ذبیحی یزدی، ملا اسماعیل (Mollā Esmāwil Zabāhi Yazdī) : ملا اسماعیل ذبیحی یزدی از شاعران اواخر سده یازدهم و از معاصران میرزا محمد طاهر صاحب تذکره نصر آبادی است. از ذبیحی یزدی؛ مثنوی نرگس دان و هدیه الاحباب به جا مانده است.

ذربوله (Zarbule) : نوعی تنبک که از لوله ای استوانه شکل تشکیل یافته و یک طرف آن وسیع تر و طرف دیگر دهانه ای باز دارد. معمولاً پوست ماهی یا بز روی آن می کشند.

ذکائی، محمد (Mohammad Zokāi) : شاعر و ترانه سرای معاصر که همکاری نزدیکی با شهرام ناظری و محمد رضا لطفی دارد. "می گذرد کاروان" از سروده های این شاعر گرانقدر است.

ذکر (Zekr) : از اقسام موسیقی رایج در ترکمن صحرا. ذکر خوانی در خانقاه قادریه سنندج نیز معمول است. در این مراسم (ذکر خوانی)، معمولاً با خواندن اشعار؛ حافظ، سعدی، جامی، مولانا و عبدالقادر گیلانی

که رهبر طریقت قادریه بوده است همراه با آواز و نوای دف شروع می شود. در مرحله ذکر نشسته، درویش به فکر فرو می رود و سپس ایستاده و ذکر را آغاز می کند. تعداد درویش های خانقاه قادریه به یک میلیون و نهصد هزار نفر می رسد. سازهایی که در این مراسم نواخته می شود؛ دف و طاس است.

ذکر خوانی [Zekr Xâni] : خواندن ذکر، لطفاً به ذکر نگاه کنید.

ذوات الاوتار [Zavât-ol-Owtâr] : در قدیم به سازهای سیمی و زهی اطلاق می شده است.

ذوالفقارخانی، عباس علی [Abbâs Ali Zolfaqâr-xâni] : عباس علی ذوالفقارخانی در سال ۱۳۰۸ خورشیدی در مشهد بدنیا آمد. مشوق او پدرش بود که دو تار می نواخت. در جوانی در ارتش و در دسته موزیک مشغول خدمت گردید. معلم او در ارتش، استاد عباس سلیمانی بود و آموزش و نواختن سازهای بادی نظیر؛ ترومپت، قره نی، ساکسیفون را فراگرفت، علاوه بر سازهای فوق این هنرمند، سازهای سنتور، فلوت، ویلن را با تسلط کافی می نوازد. عباس علی ذوالفقارخانی، در مشهد نواختن ساز ماندولین را از هنرمندی بنام فیروز عرفانی آموخت.

ذوالفقاری، اصغر [Asqar Zolfaqâri] : نوازنده زبردست کنترباس در ارکستر شماره ۳ و ارکستر شما و رادیو در سال های پیش و پس از ۱۳۳۰ خورشیدی. از هنرمندان همدوره اصغر ذوالفقاری می توان به : جواد لشگری، ناصر زرابادی، یوسف کاموسی، ابراهیم سرخوش، حسین همدانیان و استاد غلامحسین بنان اشاره داشت.

ذوالفقاری، رمضان [Ramezân Zolfaqâri] : نوازنده چیره دست تار و از شاگردان آقا حسین قلی است. رمضان ذوالفقاری اولین معلم تار استاد مرتضی نی داود است.

ذوالفقاری، هادی [Hâdi Zolfaqâri] : هادی ذوالفقاری در سال ۱۳۳۱ خورشیدی در همدان بدنیا آمد. پس از چندی به تهران آمد و دوره متوسطه را در دبیرستان های ابو ریحان و ناصر خسرو به پایان رسانید. او پس از خدمت سربازی در سال ۱۳۵۴ به استخدام رادیو تلویزیون ملی ایران در آمد. او ضمن گذراندن دوره تخصصی صدا در دانشکده تلویزیون و سینما بمدت یک سال، موفق به اخذ فوق دیپلم

الکترونیک از انستیتو تکنولوژی ایران مهر گردید. هادی ذوالفقاری لیسانس اقتصاد بوده و با سمت صدابردار در رادیو مشغول فعالیت است.

ذوالفنون، جلال (Jalāl Zolfonun) : از فارغ التحصیلان دوره سوم هنرستان عالی موسیقی و استاد سه تار.

جلال ذوالفنون در سال ۱۳۱۶ خورشیدی در آباده بدنیا آمد. او برادر هنرمند گرانقدر محمود ذوالفنون است. جلال از سن ۱۰ سالگی بفرآگیری موسیقی پرداخت. بعد ها در هنرستان موسیقی ملی ثبت نام نمود. ساز او تار بود و ویلن هم نزد برادرش تمرین می کرد. علاقه جلال ذوالفنون به سه تار بود، از این رو هر چند گاه نزد استاد موسی خان معروفی به نواختن این ساز می پرداخت. این هنرمند گرانقدر در مدت ۸ سال آموزش در هنرستان، تار، سه تار و ویلن را در حد کمال آموخت. تمرکز جلال ذوالفنون روی سه تار از سال ۱۳۴۶ خورشیدی آغاز گردید.

جلال ذوالفنون دارای تالیفات متعدد در زمینه موسیقی می باشد، از آن جمله؛

۱ - آنالیز و بررسی قطعاتی از درویش خان

۲ - آموزش موسیقی ایرانی بر اساس تکنیک سه تار در چهار جلد

۳ - بررسی موسیقی ایرانی از نظر تاریخی و اجتماعی.

ذوالفنون، محمد رضا (Mohammad Reza Zolfonun) : نوازنده جوان و چیره دست تار که در تهران فعالیت دارد.

ذوالفنون، محمود (Mahmud Zolfonun) : نوازنده چیره دست ویلن و از شاگردان مد کتب استاد ابوالحسن صبا. محمود ذوالفنون از نخستین بانیان هنرستان موسیقی ملی ایران، که در این هنرستان ویلن تدریس می کرده است، می باشد.

محمود ذوالفنون، ارکستری را در سال های پیش و پس از ۱۳۳۰ رهبری می کرده است (لطفاً برای کسب آگاهی بیشتر به ارکستر ذوالفنون نگاه کنید).

محمود ذوالفنون در سال ۱۲۹۹ خورشیدی در آباده بدنیا آمد. از ۸ سالگی شروع به نواختن تار نمود و پس از چندی به ویلن علاقه نشان داد. او در سال ۱۳۲۰ به تهران آمد و به کلاس استاد صبا در کوچه ظهیرالاسلام رفت، و همزمان از محضر استاد روبیک گریگوریان هم فیض برد. در سال ۱۳۲۸ به عضویت انجمن موسیقی ملی در آمد. از آن سال تا ۱۳۵۲ در هنرستان موسیقی ملی به تدریس ویلن اشتغال داشت.

ذوالفنون، میرزا حبیب (Mirzā Habib Zolfonun) : استاد سازنده و نوازنده تار و پدر هنرمندان گرانقدر محمود و جلال ذوالفنون است.

ذوالقدر، محمد ابراهیم (Mohammad Ebrāhim Zolqadr) : خواننده خوش صدا و از شاگردان ممتاز کلاس استاد ولی اله البرز.

محمد ابراهیم ذوالقدر در سال ۱۳۲۸ در تهران بدنیا آمد. اولین معلم آواز او در سال ۱۳۴۲ خورشیدی، استاد منصور صارمی بود. ذوالقدر کار خوانندگی را بطور جدی از سال ۱۳۴۶ نزد: حسین قوامی و عبدالعلی وزیری و نیز مدتی نزد مرتضی حنانه شروع کرد. او در سال ۱۳۴۸ از محضر استاد اسماعیل مهرتاش بهره برد و گوشه ها و ردیف های آوازی موسیقی ایرانی را از استاد محمود کریمی آموخت. از ترانه هائی که توسط این هنرمند خوانده شده می توان به "گنبد مینا"، "کیانی" و "وصف یار" اشاره کرد.

ذوالقرنین، اکبر (Akbar Zolqarneyn) : ترانه سرای ساکن آمریکا که از نمونه کارهای او می توان به ترانه های "آئینه"، "قاصدک"، "بد بیاری"، "صدای آشنا"، "سرگذشت" و "بهار" با صدای تارا اشاره داشت.

ذو جلال (Zujalāl) : دف، دایره که دارای زنگوله هائی در جدار چنبر هستند. لطفاً به دایره نگاه کنید.

ذوق پور، آمنه (Āmne Zoq-pur) : آمنه ذوق پور، مامای نوبان و مشایخ در استان هرمزگان است. او در سال ۱۳۰۷ خورشیدی بدنیا آمد و از ۱۲ سالگی به جرگه "اهل هوا" پیوست. استاد او، ماما خدیجه سالم معروف ترین مامای نوبان در بندر لنگه بود. آمنه ذوق پور، خواننده مجالس "زار"، "نوبان" و "مشایخ" است.

ذوقره (Zuqarre) : سازی است بادی از رده ارغنون ابتدائی یا نای انبان. درازای این ساز ۵۵ سانتیمتر است.

ذوقی، حسین (Hoseyn Zoqi) : نوازنده چیره دست تار در همدان و همدوره با جواد بدیع زاده.

ذومره (Zummare) : سازی است بادی و زبانه دار از رده سورنا و بالابان. ساده ترین و متداولترین نوع این ساز، نای مضاعفی است به طول ۳۱/۵ سانتی متر. نام دیگر این ساز مسحوره است.

ذو وترین (Zuvatrin) : از آلات موسیقی زهی دارای دو وتر و یا دو تار.

ذهاوی: گروه موسیقی کُردی (Gruhe Musiqiye Kordiye Zohavi) : گروه موسیقی کردی که در انگلستان فعالیت دارد.

ذهیروک (Zahirok) : از مهمترین آوازهای منطقه مکران Maccoran بلوچستان.